

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

ARTS B., HET COLLEGE VAN MEDISCH TUCHTRECHT EN DE RAAD VAN BEROEP.

Wij hebben met het in het vorige nummer opgenomen ingezonden stuk van collega DE GOEJE instemmingsbetuigingen ontvangen van collega HUËT te Bussum en van collega GRÜNBERG te Groningen. Met de mededeeling hiervan meenen wij te kunnen volstaan.

REDACTIE.

GENEESKUNDE EN ERFELIJKHEIDSLEER.

Het schijnt, dat collega WAARDENBURG mijn bedoeling niet geheel begrepen heeft. Ik stel er prijs op mijn meening in dezen nog eens nader uiteen te zetten, maar moet dan, om goed begrepen te worden, iets uitvoeriger zijn.

Dat ik over ander materiaal zou beschikken dan coll. WAARDENBURG heb ik niet gezegd, integendeel, juist de oogarts ziet de vele afwijkingen en trekt daaruit zijn conclusie. Mijn redeneering is eenvoudig gebaseerd op de logica en mijn gedachtengang is deze: Omdat de oogspecialist in dergelijke gevallen de meeste en ernstigste afwijkingen ziet, is in zijn algemeenheid de conclusie: *afvaden* nog niet juist! Evenmin als het van den opponent juist zou zijn als aangevoerd werd: Omdat met de dierenwereld voor oogen, met zijn inteelt en zijn behouden blijven en verbeteren van de raskenmerken, als voorbeeld, dit ook bij den mensch het geval kan zijn, we in zijn algemeenheid een verwant huwelijk zouden moeten aanbevelen! Hier past slechts een: „Non possumus”. De geneeskunde is niet competent, omdat we nog veel te weinig nota nemen van ook de regenererende krachten in de natuur. De conclusie is onjuist, omdat van eugenetisch standpunt de zaak niet ruim genoeg is opgevat, terwijl de logica het anders zegt.

De afwijkingen worden den oogspecialist als het ware onophoudelijk voorgediend en het spreekt vanzelf, dat door de summatie hem dergelijke gevallen veel meer onder de oogen komen. In den loop der tijden zijn er heel wat huwelijken voorgekomen met precies dezelfde summatie in *goede* richting. Dergelijke menschen gaan niet naar den dokter! En ging men een statistiek opmaken, dan kwam men er nog niet, want die gunstige gevallen moet men eerst gaan *zoeken*! Ik zou collega WAARDENBURG eenige treffende gevallen kunnen noemen van regeneratie. Want als de cel kan regenereren, kan dit ook met het individu het geval zijn en met een geheel geslacht.

Wij staan thans in het brandpunt van de eugenese, het meest actueele onderwerp ter wereld, en vooral Nederland, met zijn hoogstaande, degelijke geneeskunde en zijn hygiëne, een land, dat buiten den oorlog bleef niet alleen, maar van waaruit ook de beweging van de artsen tegen den oorlog is ontstaan, zij een bolwerk der geneeskunde! En wanneer dan in het *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde* een dergelijk artikel verschijnt (een artikel, waarvan de waarde door deze kleine opmerking niet in het minst wordt tekort gedaan), dan kunnen we dat artikel beschouwen als richtsnoer voor de jonge artsen. En dan blijft het gevaarlijk, wanneer we van een verkeerde praemisse uitgaan. Als wij weten, dat wij niets weten, dan weten we tenminste iets!

Ook thans blijkt weer uit het laatste artikel (8 December 1934) van collega WAARDENBURG, dat hij het als een axioma beschouwt, blijkende uit de zinsnede: „Consanguine huwelijken zijn in het geheel niet noodzakelijk!” en: „Dan wordt niemand ongelukkig”, waarbij dus de even groote kans op regeneratie geheel